

صحيفة الحسين عليه السلام

[17] اولین عاملی که می توان بعنوان علت قیام آن حضرت برشمرده مخالفت با بیعت یزید بود، پس از مرگ معاویه در نیمه رجب سال 60 هجری یزید به خلافت رسید، او نامه ای به حاکم مدینه نوشت و از او خواست که برای خلافت از افرادی که در زمان پدرش از بیعت خودداری کرده بودند بیعت بگیرد، که مهمترین آنان امام حسین (علیه السلام) بود. امام که می دانست بیعت با او به معنای تأیید کارهای او می باشد از بیعت امتناع نمود، و هنگامی که حاکم مدینه برای انجام آن فشار آورد، آن حضرت در 28 رجب با خانواده و گروهی از بنی هاشم، مدینه را بسوی مکه ترك گفت و در سوم شعبان وارد این شهر شد. علت انتخاب مکه آن بود که آنجا حرم امن الهی تلقی می شد، و همچنین موسم مکه نزدیک بود که ایشان می توانست پیامش را به همه مردم ابلاغ کند. 2 - دعوت مردم کوفه از ایشان پس از آن که ایشان در سوم شعبان وارد مکه شد و فعالیت های خود را آغاز کرد، خبر کارهای ایشان به مردم کوفه رسید. مردم کوفه که خاطرات خلافت امیر المؤمنین (علیه السلام) در آن شهر هنوز در ذهنشان بود، و سوابق زندگی یزید را بخاطر داشتند، دور هم گرد آمده و تصمیم گرفتند که از اطاعت یزید سرباز زنند و امام را به شهر خود دعوت کرده و تحت لوای آن حضرت درآیند. از اینرو نامه های بسیاری برای دعوت از ایشان ارسال کردند، امام
